

له بلاو کراوه کانی مائپه ږي بهه شت

به لاین و په یمان پی دراومانه

وهرگیرانی

دایکی سوننه

پیداچوونه وهی

ماموستا عدنان بارام

مائپه ږي بهه شت

ba8.org

مائپه ږنکی نیسلا می زانستی په روه رده یی یه و له پینا و بلاو کړدنه وهی نه و نیسلا مده یه که سه له فی
صالح - پیغه مبه ږي خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاوه لانی (رضی الله عنهم) له سه ږي بوون -
وه سه ر به هیچ گروپ و لایه نیکی حیزبی نیه.

مائپەرى بەھەشت

ئەو كىتەب و بابەت و لىكۆئىنەۋە شەرىئەتە ۋە دەپنە ھۆى:

۱. شارەزاكردى موسولمانان و پەرۋەردە كرنىان لەسەر رىگا راستەكەى ئىسلام، ئەمەش دەستەبەر دەبى بە گەپانەۋە بۇ پەپرەۋە رەسەنەكەى ئىسلام، كە برىتى يە لە قورئان و سوننەت، بە تىگەشتنى پىششىن و پىششەوايانى ئوممەت.

۲. پاك كرنەۋەى بىروبەۋەر و رەۋشتى موسولمانان، لە دياردەكانى شىرك و كوفر و تاوان.

۳. پالاۋتن و تەصفىە كرنى ئاينى ئىسلام لە بىدعە و بۆچونە داھىنراۋەكان.

۴. وربا كرنەۋەى موسولمانان لە شوپنەۋارى خراپى رىۋايەتە لاۋاز و ھەلبەستراۋەكان.

۵. پتە و كرنى براپەتى يەكى راستەقىنە لەسەر بناغە فراۋانە جىگىرەكەى ئىسلام و نەھىشتن و كەمكرنەۋەى دەمارگىرى مەزھەبى و حىزبى.

ئامانجىمان:

ئاشناكردى كۆمەلگايە لە ئىسلامى رەسەن و دروستكردى تاك و كۆيەتى بۇ تىگەشتن لە سەرچاۋەكانى كە برىتىن لە قورئاننى پىرۆز و سوننەتى صەحىح و ئاشكراكلدى ئەو شتانەى كە نامۆن بە ئىسلام و خراۋنەتە نىۋىيەۋە بە چەندىن دەستەۋازەى دەنگ و رەنگ و نوسراۋى لە بۋارەكانى بىروبەۋەر و رەۋشت و ئاكار و پەرۋەردە و زانست و پزىشكى و گەشەى كۆمەلايەتى.

خودايە داۋات ئى دەكەين دامەزراۋمان بكەيت ، وتەۋفىقمان بەدەيت بۇ ھەر كار وگۇقتارىكى جوان وچاك بەو شىۋەيەيى كەخۆت لىي رازىت.

ستافى مائپەرى بەھەشت

برا و خوشکی موسلمانم : ئایا گۆرت بینووه ؟ ئایا تاریکی گۆرت بینووه ؟
 ئایا ترس و سامناکی گۆرت بینووه ؟ ئایا ناپەرحەتی گۆرت بینووه ؟ ئایا
 تەنگی و تەسکیت بینووه ؟ ئایا مرو و کرمەکانیت بینووه ؟ ئایا ئەزانی ئەوه
 بۆ تۆ ئامادەکراوه هەروەك بۆ چۆن بۆ جگە لە تۆش دانراوه ؟

ئایا بینیت چۆن هاوپی خوشەویست و کەس و کارت لە خانوو بەرز و
 جوانەکانیان گویزانەوه و بران بۆ گۆرستان ؟ وە لە پوناکی سەر زەوی بۆ
 تاریکی گۆر ؟ وە لە یاری کردن لە گەل خیزان و مندالان و کەس و کاردا ، بۆ
 یاری کردن لە گەل توندی و ناپەرحەتی مارو مرو ؟ وە لە گوزەرانی خوشی
 بەخواردن و خواردنەوه ، بۆ پلانەوه لەناو خۆل و خاکدا ؟ وە لە شادمانی و
 دلخۆشی بوون لەناو هاوپی و خوشەویستاندا ، بۆ سامناکی و ترسناکی و
 تەنهایی ؟ وە لە سەر دۆشەکی نەرم بۆ مردنیکی توند و تیژ و بی ئاکام و بەد و
 خراپ ؟ هەموویان لەکاتی بی ئاگایاندا مردنیان پیگەیشت ، و نیشتهجی
 گۆرستان بوون پاش ژیانی پابواردن و تام و چیژ بینینەکان ، هەموو یەکسان
 بوون لەپاش مردن لە ناو ئەو گۆرەدا ، داوا لە خوای گەورە دەکەین کە
 گۆرەکانمان بکات بە باخچەیەك لەباخچەکانی بە هەشت ، شاعیر دەلیت :

أتیت القبور فنادیتها فأتین المعظم و أين الحقير؟!

وأتین المذل بسلطانه وأتین القوي على ما قدر!؟

تفانو جميعاً فما مخبر وماتوا جميعاً ومات الخبر !!
 فیا سائلي عن أناس مضو أما لك فيما مضى معتبر !؟
 تروح وتغدو بنات الثرى فتمحو محاسن تلك الصور !

ترسناکی گۆر

له (هانيء) ی کوپی خزمه تکاری عوسمان عليه السلام که ئەفه رموی عوسمان عليه السلام ئەگەر له سەر گۆرێک بوه ستایه ئەمه نه ده گریا تاریشی ته پر ده بوو ، و فرمیسک به پشیدا ئەهاته خواره وه ، پییان ووت : باسی به ههشت و دۆزه ده کریت ناگریت ، که چی بۆ ئەمه ده گریت ؟ ئەویش فه رموی پیغه مبه ری خوا ﷻ ده فه رموی : " القبر أول منازل الآخرة ، فإن نجا منه فما بعده أيسر منه ، وإن لم ينج منه فما بعده أشد منه " ، واته : گۆر یه که م شوین و پله و پایه ی پۆژی دوا ییه ، جا ئەگەر پزگار و سەر فراز بووی لی ، ئەوا ئەوانی دوا ی ئەو ئاسانتره ، وه ئەگه ریش پزگار و سەر فراز نه بییت ، ئەوا ئەوانی دوا ی توند و تیزتره و بۆ ناره حه تی ، پاشان فه رموی پیغه مبه ری خوا ﷻ : " ما رأيت منظراً إلا والقبر أفضح منه " (رواه أحمد والترمذي وحسنه الألباني في صحيح سنن ابن ماجه ، برقم : ٤٢٦٧ ، و صحيح سنن الترمذي ، برقم :) ، واته : هه یچ دیمه نیکی سەر سو په ی نه رم نه بینیه ئیلا گۆر له و ترسناکتر و تۆقینه رتر بووه .

برای به ریزم ، شاعیر له و باره یه وه ده لییت :

تجهز إلى الأحداث ويحك والرмс جهازاً من التقوى لطول ما جس

فإنك ما تدري إذا كنت مصباحاً بأحسن ما ترجو لعلك لا تمسي

وه جاريكيان پيشهوا حسهنى بهصرى شوينى تهرمىك دهكهويټ و له
ليواري گۆرهكهدا دادهنيشيټ و دهليټ : ((إن أمراً هذا آخره ، لحقيق أن يزهد في
أوله ، وإن أمراً هذا أوله ، لحقيق أن يخاف آخره)) ، واته : شتيك ئهमे كۆتاييهكهى
بيټ ، حقه وايه له سهرهتايدا پشتى ئى ههلبكريټ ، و شتيكيش ئهमे پيشهكى
و سهرهتاي بيټ ، حقه وايه بترسيټ له كۆتاييهكهى .

وه عومهرى كورى عهبدولعهزیز پوژيټك ئاموژگارى هاوهلانى دهكرد ، و بهشيټك له
ووتهكانى ئهوه بوو كه دهيووت : ((إذا مررت بهم فنادهم إن كنت منادياً ، وادعهم إن كنت
داعياً ، ومر بعسكرهم ، وانظر إلى تقارب منازلهم .. سل غنيهم ما بقي من غناه ؟ .. واسألهم عن
الألسن التي كانوا بها يتكلمون ، وعن الأعين التي كانوا للذات بها ينظرون .. واسألهم عن الجلود
الرقيقة ، والوجوه الحسنة ، والأجساد النعامة ، ما صنع بها الديدان تحت الأكفان ؟ ! .. أكلت
الألسن ، وعفرت الوجوه ، ومحيت المحاسن ، وكسرت الفقار ، وبانت الأعضاء ، ومزقت الأشلاء
فأين حجابهم وقباجهم ؟ وأين خدمهم وعبيدهم ؟ وجمعهم وكنوزهم ؟ أليسوا في منازل الخلوات ؟
أليس الليل والنهار عليهم سواء ؟ أليسوا في مدلهمة ظلماء ؟ قد حيل بينهم وبين العمل ، وفارقوا
الأحبة والمال والأهل)) واته : ئهگهر تپپهر بوويت بهلاياندا ئهوه بانگيان بکه ئهگهر
تو بانگهكرى ، وبانگهشهيان بکه ئهگهر تو بانگهشهكارى ، وه كه تپپهر بوويت
به شوين جيگهكانيان ، و سهيرى نزيكى مهزلگاكانيان بکه لهيهكتر ، پرسيار
بکه له دهولهمهندهكانيان بزانه چى ماوتهوه له دهولهمهنديهكيان ؟ وه

پرسیاریان ئی بکه له باره‌ی زمانیان که قسه‌یان پی‌ده‌کرد ، وه دهرباره‌ی چاویان که چیژیان ئی ده‌بینی له سه‌یرکردن ، وه پرسیا‌ریان ئی بکه دهرباره‌ی ئه‌و پیسته ناسک و ئه‌و دهم و چاوه جوانه‌یان ، وه ئه‌و جه‌سته خوش گوزهرانه‌یان کرمه‌کان چیان پی‌کردون له ژیر کفنه‌کانیاندا ؟! زمانیان خورا ، و دهم و چاو داپوشرا ، جوانییه‌کان نه‌مان ، و پوشتن پرپه‌ی پشت شکا ، ئیسکی ئه‌ندامه‌کانیش دهرکه‌وتن ، جه‌سته و لاشه‌ش پارچه پارچه کرا !!! کوان پاسه‌وانان و کوشکه‌کانیان ؟! کوان خزمه‌ت کاران و به‌نده و ژیرده‌سه‌کانیان ؟! کوان هه‌موو ئه‌وانه ، و کوان زیڤ و گه‌وه‌ره‌کانیان ؟ ئایا له مه‌نزگا چۆله‌کاندا نین ؟ ئایه شه‌و و پوژیان لا وه‌کویه‌ک نیه ؟ ئایا له تاریکی‌دا نین ؟ به‌راستی په‌رده‌را له نیوان ئه‌وان و کردار کردندا ، وه جیابونه‌وه له خوشه‌ویستان و کهس و کار و مالدا .

وه فه‌رمووی : ((فیا ساکن القبر غداً ! ما الذي غرك من الدنيا ؟ أين دارك الفیحاء و تحرك المطرد ؟ و أين ثمارك الیانة ؟ و أين رفاق ثیابك ؟ و أين طیبك و بخورك ؟ و أين کسوتك لصیفك و شتاتك ؟.. لیت شعري بأي خدیك بدأ البلی .. یا مجاور الهلکات صرت فی محلة الموت .. لیت شعري ما الذي یلقانی به ملک الموت عند خروجی من الدنیا .. وما یأتینی به من رساله ری)) ، واته : ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که سبه‌ینئ ده‌بیئت به دانیش‌توانی گۆر ، چی تۆی له‌دونیا‌دا مه‌غرور و له خو‌بایی کرد ؟! وه‌لامت چی ده‌بیئت بو‌ئه‌م پرسیا‌رانه : کوانئ مالّه فراوانه‌که‌ت ؟! کوانئ روبره‌ه پی‌کردوه‌که‌ت ؟ کوانئ به‌روبومه پی‌گه‌یشتوه‌که‌ت ؟ وه کوانئ جلوه‌رگه ناسک و ته‌نکه‌که‌ت ؟ وه کوانئ

بۆنه خوښه کانت ؟ وه جلوبه رگی هاوین و زستان ت ؟! خوژگه به چ پروویه که وه دهبن ... ئه ی ئه و که سه ی نزیکی له تیا چون ئه وه تا له حاله تی مردندای ... خوژگه فریشته ی گیان کیشان چیم به سهر دینئ له کاتی پوچ کیشانم له دونیادا ... وه چیم پی دهگه یه نی له په یامی په روه ردگارم ؟!

پاشان ئه و پیشه وایه ئه و ههفته یه پوشت و نه ژیا پاش ئه و ووتاره ی و جاریکی تر نه گه رایه وه !!

براو خوشکانم : بیر بکه نه وه له وانه ی که پوشتن مه نزلگایان کوپیه ؟ وه له بیرتان بیته که ئه وان تاوتوویی شته کانیان له گه لدا کراوه و پرسیاریان لی کرا . وه بشزانن هه روه کو چون ئه وان لومه ده کرین ئیوه ش لومه ده کرین ، و پیشیان خوش بوو به شیوه یه کی باش وه ربگیری دوا ی تیاچوونیان ، به لام هه یهات هه یهات ئه وان نیژزان و له گۆر نران .

له (وهب) ی کوپی (الورد) ده گپرنه وه که فه رمووی : ((بلغنا أن رجلا فقيها دخل على عمر بن عبدالعزيز ، فقال : سبحان الله ! فقال له عمر : تبينت ذلك فعلا ؟ فقال له الأمر أعظم من ذلك ! فقال له عمر : يا فلان ! فكيف لو رأيته بعد ثلاث ، وقد أدخلت قبري .. وقد خرجت الحدقتان فسالنا على الخدين ، وتقلصت الشفتان عن الأسنان .. وانفتح الفم .. وفتأ البطن فعلا الصدر .. وخرج الصديد من الدبر !)) ، واته : پیمان گه یشت که پیاویکی شهرع زان چووه لای عومهری کوری عه بدولعه زیز پیی ووت : پاکی و بی گهردی بۆ خوا ی په روه ردگار ! عومهر پیی ووت ئایا شتیکت بۆ پوون بووه ته وه ؟ پیی ووت : کاره که زۆر له وه گه وهره تره ! عومهر

پئی ووت : ئه ی فلان چۆنه ئه گهر بمبینیت پاش سئی رۆژ که خراومه ته
گۆره کهم ره شیننه ی چاوم هاتوو ته خواره وه به سهر پوومه تم ، و لیوه کان
ده چن به یه کدا و به سهر ددانه کانه وه نه ماون ، و ده مییش ده کریته وه ، و سک
ده ئاوسیّت و دیتته سه رسنگ ، و کیم و زوخاو له پاشه وه ده رده چی !!!

وه (یزید) ی (الرقاشی) به نه فسی خوی ده ووت : ((و یحک یا یزید ! من ذا یصلي
عنک بعد الموت ؟ من ذا یصوم عنک بعد الموت ؟ من ذا یترضی عنک بعد الموت ؟ ثم یقول : أیها
الناس ! ألا تبکون وتنوحون علی أنفسکم باقی حیاتکم .. من الموت موعده .. والقبر بیته ..
والثری فراشه .. والدود أنیسه .. وهو مع هذا ینتظر الفرع الأكبر .. کیف یکون حاله !؟)) .

واته : تیا بچیت ئه ی یه زید له پاش مردنت کئی نویژت بۆ ده کات له دوا ی
خۆت ؟ وه کئی پۆژووت بۆ ده گریّت له پاش خۆت دوا ی مردنت ؟ کئی بۆت
ده پارپیتته وه که خوا ی په روه ردگار لیّت رازی بیّت له پاش مردنت ؟ پاشان ووتی
: ئه ی خه لکینه ! بۆچی ناگرین و هاوار ناکهن بۆ خۆتان له و بپره ی که ماوه له
ژیانتاندا ، ئه و که سه ی که په یمان و مه وعدی مردنه ، و گۆریش مالیه تی ، و
خاک و خۆلیش جیگه یه تی ، و کر مه کانیش هاوده میه تی ، و له گه لّ ئه م
حاله ته شدا ههر چاوه پروانی پۆژی دوا ییه ، ئایه حالی چۆن بیّت !!؟ پاشان .
به ره حمه ت بیّت . دهستی کرد به گریان .

په نډ وه گرتن له سهر دانی گورستان

(عبدالحق) ی ئه شبیلی ئه لئى : حهق وایه بۆ ئه و که سانه ی ده چن بۆ گورستان وا خو ی دابنات که ئه ویش مردووه ، و ئه و هتا پییان گه شت ، و ده چیته شوین و مه نزلگای ئه وان ، و ئه ویش پیو یستی به ویه که ئه وان پیو یستیان پییه تی ، و هه ز له و شتانه ده کات که ئه وان هه زی لئ ده که ن ، جا با ئه وه یان بۆ بکات که ئه و هه زی لییه بۆ ی بیټ ، و هه بیر له گورانی په نگه کانیان بکه ره وه ، و هه پارچه پارچه یی گیان و لاشه یان ، و هه بیر بکاته وه له حالیان ، و هه چییان پی هات پاش ئه وه ی که هاو ده م بوون و بئ تاقه تی به قسه کردنیان ده ر ده چوو ، که چی ئه گه ر ئیستا بیان بینین قیزیان لئ ده کریت ، و هه بینینیان ترس و سامی هه یه ، و هه هه روه ها بیر بکه ره وه له که رت بوون و تی که چونی زه وی و په رش و بلا بوونه وه ی گورستان و ده رچوونی مردوان و هه ستانیان جاریکی تر به پی ی په تی و پروتی و به خه ته نه نه کراوی ، به گو ی رایه لئ بۆ بانگه شه کاره که ی خوای په روه ردگار ، و به شیوه یه کی خیرا و په له شاعیر له و باره یه وه ده لیت :

يا أَيُّهَا الْمُسَمَّنُ قل لي لمن تتسمَّن ؟

سَمَّنْتَ نَفْسَكَ لِلْبَلَى و بطنت يا مستبطن

وَأَسَأْتَ كُلَّ إِسَاءَةٍ و ظننت أنك تحسن !

مالي رأيت تطمئن إلى الحياة وتركن !

ياسكن الحجات ما لك غير قبرك مسكن

اليوم أنت مكاثر و مفاخر تترين

وغداً تصير إلى القبور محنط ومكفن !

أحدث لربك توبة فسبيلها لك ممكن

اصرف هواك لخوفه مما تسر وتعلن

فیتنه ی قهبر

برا و خوشکی موسلمانم : چیت ئاماده کردووہ بو ئه و یه کهم شه وهی که ده تخه نه ناو گۆر په که ته وه ؟ ئایا نازانی که ئه وه شه ویکی زور توند و سه خته ، زانایان له بهری ترسناکی ده گرین و دانایان له بهری شکات و سکالا ده کهن ، و پیاوچا کان و له خواترسان قولیان بو ی هه لکردووہ ، ههروه کو له شیعر دا هاتووہ :

فارقت موضع مرقي يوماً ففارقني السكون

القبر أول ليلة بالله قل لي كيف يكون !؟

که ره بیعی کوپی (خیم) : خو ی بو ئه و شه وه بهم شیوه ئاماده ده کرد ، ده گیر نه وه چالیک ی له ماله کهیدا هه لکه ند بوو ئه گهر دل په قی ، یان هه رشتیک ی له دلدا دروست بوایه ئه و ده چوه ناویه وه ، وای ده رده بپی که مردووہ و په شیمان بووه ته وه و داوای گه رانه وه ده کات و ئه لی : ﴿ رَبِّ ارْجِعُونِ لَعَلِّي أَعْمَلُ

صَاحِبًا فِيمَا تَرَكْتُ ﴿ (سورة المؤمنون : ۹۹ - ۱۰۰) ، واته : ئه ی په روه ردگارم بمگپړه وه
 بو دونهیا ، به لکو چاکه نه نجام بدهم و کاری باشه بکه م ، و ئه وه له لانه ی
 له دهستم چووه له مه ودوا له دهستی نه دهم ... پاشان خو ی وه لامی خو ی
 ده دایه وه و ده یووت : ئه و گه پامه وه ئه ی په بیع !! وه پوژانیکی تیایدا به سهر
 ده برد ، واته له و پوژانه دا په رستش و تیکو شان و ترسی و دلترسانی هه بوو .

که وه له (ابي هريرة) وه ده گپړنه وه ئه ویش له پیغه مبه ری خوا وه ﷺ که
 فرموویه تی : " إن المیت یصیر إلى القبر ، فیجلس الرجل الصالح فی قبره غیر فزع ولا
 شعوف [أي غیر خائف ولا مزعور] ، ثم یقال له فیم کنت ؟ فیقول : کنت فی الإسلام ،
 فیقال له : ما هذا الرجل ؟ فیقول : محمد رسول الله ﷺ ، جاءنا بالبینات من عند الله
 فصدقناه ، فیقال له ، فینظر إليها یحطم بعضها بعضا ، فیقال له : انظر إلى ما وکاک الله : ثم
 یفرج له قبل الجنة ، فینظر إلى زهرتها وما فیها ، فیقال له : هذا مقعدک ، ویقال له : علی
 الیقین کنت ، وعلیه مت ، وعلیه تبعث إن شاء الله " ، واته : مردووه که ده خریته ناو
 گۆره وه ، ئه وه که سه ی که چاکه کار بیټ دای دهنیشین له گۆره که ی به بی هیچ
 ترسیک (واته : به بی ئه وه ی بترسی) پاشان پی ی ئه لاین : له دونهیادا له سهر چ
 شتی که بوویت ؟ ئه ویش ئه لی : من له سهر ئاینی ئیسلام بووم ئه مجا پی ی
 ده لاین : ئه و پیوا وه کی بوو که بوټان نیردرابوو ؟ ووتی : ناوی محمد بوو
 نیردراوی خوا بوو ﷺ شتیکی پونی بو هی ناین له لای خوا وه ئی مه ش
 به راستمان زانی و باوه رمان پیی هی نا ، دوا ی ئه وه پی ی ده لاین : ته ماشاکه
 ئه ویش که ته ماشا ده کات ده بینئ به شیکی به شه که ی تری تی که ده شکی نی ،

ئینجا پییان ووت ته ماشای ئه مه بکه چۆن خوای گه وره پاراستویه تی ، پاشان پئی پئی ددریّت له لای به هه شته وه ته ماشای گول و گولزار و ئه وهی له ناو به هه شتدایه ، ئینجا پئی ده لاین : ئه مه شوینی تو به ، و پییان ووت : تو له سهر دانیای و بیگومانی بوویته ، وه له سهر ئه وهش مردویت ، وه ههر له سهر ئه وهش زیندو ده کرییته وه ، (إن شاء الله) .

وه له ته وای فه رموده که دا هاتوو که فه رموویه تی : ((ويجلس الرجل السوء في قبره فرعا مشعوفاً ، فيقال له : فيم كنت ؟ فيقول : لأدري ، فيقال له : ما هذا الرجل ؟ فيقول : سمعت الناس يقولون قولاً فقلت . فيفرج له قبل الجنة ، فينظر إلى زهرتها وما فيها ، فيقال له : انظر ما صرف الله عنك . ثم يفرج له فرجه قبل النار ، فينظر إليها يحطم بعضها بعضاً فيقال له : هذا مقعدك ، على الشك كنت ، وعليه مت وعليه تبعث إن شاء الله)) (رواه ابن ماجه في سننه ، وصححه العلامة الألباني في صحيح ابن ماجه ، برقم : ٤٢٦٨) .

واته : ئینجا مروقی خراب داده نیشتین له گۆر که ی به ترس و سامه وه ، و پیی ئه لاین : تو له سهر چی بوویت ؟ ئه لی : نازانم ، پئی ئه لاین : ئه ی ئه و پیاوه کی بوو بۆتان هات ؟ ئه لی : له خه لکی ده مبیست شتیکیان ده وت منیش ههر ئه وه م ده م ووت . پاشان پئی پئی ددریّت له لای به هه شته وه ته ماشای گول و گولزار و ئه وهی له ناو به هه شتدایه ، ئینجا پئی ده لاین : سه یری ئه و خوشیانه بکه ، خوای گه وره هه موو ئه وهی له تو دورخستوه ته وه . پاشان پئی پئی ددریّت له لای دۆزه خه وه ته ماشایه ک بکات بو دۆزه ده بینیت به شیکی به شیکی تری تیک ده شکینیت ، و پئی ئه لاین : ئه مه شوین و جیگه ته ، چونکه تو له سهر

گومان بوویت و له سههه شهوش مردویت ، ههه له سههه شهوش زیندو ده بیته وه (إن شاء الله) .

أرى أهل القصور إذا أميتوا بنوا فوق المقابر بالصخور

أبوا إلا مباحاة وفخراً على الفقراء حتى في القبور

لعمرك لو كشفت التراب عنهم فما تدري الغني من الفقير

ولا الجلد المباشر ثوب صوف من الجلد المباشر للحير

إذا أكل الثرى هذا وهذا فما فضل الغني على الفقير ؟

كه ئه ی خوشك و برایانم ! ئایا ناگرین بۆ مردن و سه كه راتى مردن ؟

كه ئه ی خوشك و برایانم ! ئایا ناگرین له ترسى گۆر و گوشاندنى ؟

كه ئه ی خوشك و برایانم ! ئایا ناگرین له ترسى ئاگر له پۆژى دواى ؟

كه ئه ی خوشك و براكانم ! ئایا ناترسن له تینویتى پۆژى په شیمان

بوونه وه ؟

سزا و ناخۆشی ناو گۆر

برای بهر پێرم : سه بارهت به سزای گۆر به جیگیری و به راستی هاتوو له قورئانی پیرۆز ، و کوپای زانایانیشی له سه ره ، و هیچ که سیکیش ئینکاری ناکات ئیلا که سیکی خۆ به زل زان و یاخیبوو نه بیّت .

خوای گه وره ئه فه رموی : ﴿ سَعْدِجُهم مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يَرُدُّونَ اِلَى عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴾ (سورة التوبة : ١٠١) ، واته : دوو جار ئازاریان ده ده یین ، و پاشان ده برینه وه به ره و سزا و ئازاریکی زۆر سه خت و دژوار .

وه هه ره وه ها ئه فه رموی : ﴿ وَحَاقَ بِالِاِلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ اَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ﴾ (سورة غافر : ٤٥ ، ٤٦) ، واته : دارو ده سه ته که ی فیرعه ون سزایه کی زۆر سه ختیان تووش بوو ، به یانیان و ئیواران به ئاگری دۆزه خ ئه زیهت ده درین ، و له پوژی دوا ییشدا فه رمان ده دریت : ئاده ی تا قم و ده سه ته که ی فیرعه ون بخه نه ناو سه خترین ئیش و ئازاره وه .

وه له به رائی کوپی عاز به وه ئه ویش له پیغه مبه ری خوا وه ﴿ وَكَيْفَ يَتَّبِعُوهُ كَيْفَ يَتَّبِعُوهُ كَيْفَ يَتَّبِعُوهُ ﴾ فه رمویه تی : " يثبت الله الذين امنوا بالقول الثابت " ، واته : خوای گه وره ئه وان ه ی با وه پریان هی نا وه جیگیریان ده کات له سه ر گو فتاری به جی و دروستیان ... وه ده یفه رموو : " نزلت في عذاب القبر ، يقال له : من ربك ؟ فيقول : ربي الله ، وني محمد ﷺ ، فذلك قوله عز وجل : [يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ] (سورة إبراهيم : ٢٧) " (متفق

عليه) ، واته : ئه مه له باره ی سزای ناو گوږه وه دابه زیوه . پی ی ده لاین کی په روه ردگارت ه ؟ ئه لئ : په روه ردگارم خوايه و پیغه مبه ره که شم محمد ﷺ ، ئه مه ش ئه و فره مووده یی خوا ی گه وره یه که ئه فره مووی : هتد .

وه له ئه نه سه وه ده گپړیته وه که پیغه مبه ری خوا ﷺ : فره موویه تی : " لولا أن تدفنوا ، لدعوت الله أن يسمعكم عذاب القبر " (مسلم) ، واته : ئه گه ر ناشتن نه بوايه ، ئه و ا داوام ده کرد له خوا که گویتان له سزای گوږ ببايه .

وه هه ر له ئه نه سه وه ده گپړیته وه که پیغه مبه ری خوا ﷺ : فره موویه تی : " إن العبد إذا وضع في قبره ، وتولى عنه أصحابه ، إنه لمسمع قرع ناعهم ، قال : يأتاه ملكان فيقعدانه فيقولان له : ما كنت تقول في هذا الرجل ؟ قال : فأما المؤمن فيقول : أشهد أنه عبد الله و رسوله قال : فيقال له : انظر إلى مقعدك من النار ، قد أبدلك الله به الجنة ، قال نبي الله ﷺ فإيراهما جميعاً ، وأما المنافق والكافر فيقال له : ما كنت تقول في هذا الرجل ؟ فيقول : لا أدري ، كنت أقول ما يقول الناس ، فيقال : لا دريت ولا تليت ، ويضرب بمطارق من حديد ضربة ، فيصيح صيحة يسمعها من يليه غير الثقلين " (متفق عليه)

واته : مروؤ کاتيک که خرايه ناو گوږه که یه وه و هاوړپیانې ده گه رپښه وه ، له وکاته دا گوږی له ده نگی نه عله کانیان ده بیټ ، وه فره مووی : دوو فریشته دین بو لای و دایده نیشینن و پی ی ده لاین : چیت ده ووت درباره ی ئه و پیاو وه ؟ فره مووی : ئه گه ر ئیماندار بیټ ئه لئ : شایه تی دده م که به نده و نیږدراوی خوايه ، فره مووی ئینجا پی ی ده لاین : ته ماشای شوین و جیگه ی خوټ بکه له

ئاگر دا ، خوای گه وره بوئی گۆری به شوین و جیگه یه که له به هه شتدا ، پیغه مبه ری خوا ﷻ فه رموویه تی : . هه ردووکیان . هه ردوو جیگه که ی . ده بینیت ، وه سه باره ت به دوو پروو و بی باوه پ ، نه لاین : چی ده ووت ده رباره ی نه و پیاوه وه ؟ نه لی : نازانم ، نه و هم ده ووت که خه لکی ده یان ووت ، پی ی ده لاین : نه زانیت نه ش شوینی په وایی یان شوینی نه وانه که وتیت که ده یان زانی ، وپاشان یه که چه کوشی ئاسنینی لی ده دن یه که هاوار ده کات هه موو شتی که ده ییستیت ئیلا جنوکه و مروؤ نه بیئت .

نه و ووتانه ی که سه باره ت به گۆر ووتراوه

له عه لی کوپی نه بی تالبه وه : نه گپ نه وه که له ووتاره که یدا فه رموویه تی :))
یا عباد الله : الموت الموت ، فلیس منه فوت ، إن أقمتم له أخذکم ، وإن فررتم منه أدركکم الموت معقود بنواصیکم ، فالنجاۃ النجاۃ ، الواح الواح ، فإن وراءکم طالبا حثیثا وهو القبر ألا وإن القبر روضة من ریاض الجنة ، أو حفرة من حفر النیران ، ألا وإنه یتکلم فی کل یوم ثلاث مرات فیقول : أنا بیت الظلمة .. أنا بیت الوحشة .. أنا بیت الیدیان ، ألا وإن وراء ذلك الیوم یوما أشد من ذلك الیوم ، یوما یشیب فیه الصغیر ، ویسکر فیه الکبیر : ﴿ وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَکِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِیدٌ ﴾ (الحج : ٢) .

واته : نه ی به نده کانی خوا مردن مردنتان له بیر نه چیئت ، له ده ست ده رچوونی نییه ، نه گه ره ستن بوئی ده تان بات ، وه نه گه ره لیئشی پابه کن پیئان نه گات یئانه وه به نده ، که وابه و خو پزگار کردن خو پزگار کردن ، په له بکه ن په له

بکەن ، چونکە داواکاریکی زۆر خیرا بەدواتانەوهیە ، کە ئەویش گۆرە ، وریابن قەبر باخیکە لە باخەکانی بەهەشت ، یان چالیکە لە چالەکانی دۆزەخ ، وریابن لە پوژیکدا سێ جار بانگتان لیۆه دەکات و ئەلی : من مائی تاریکم ... من مائی ترسناکیم و تەنهاییم ... من مائی کرماویم ، هەروەها وریابن لە دواى ئەم پوژە پوژیک دیت کە زۆر توند و سەخت ترە ، پوژیکە مندالی تیدا پیر دەبیّت ، وە گەرە و بەتەمەن تیدا بی ئاگا و سەرخۆش دەبیّت : ﴿ وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ﴾ ، واتە : خەلکی وەکو سەرخۆش دەبینیت لەو پوژەدا ، کەچی لە پاستی دا سەرخۆشیش نین !! بەلکو سزای خوا زۆر سەخت و سامناکە و سەری لی شیواندون .

أَيُّهَا الْمُقَابِرَ فَيْكَ مِنْ كُنَّا نَنَازِلُهُ

وَمِنْ كُنَّا نَتَاجَرُهُ وَمِنْ كُنَّا نَعَامِلُهُ

وَمِنْ كُنَّا نَعَاشِرُهُ وَمِنْ كُنَّا نَطَاوِلُهُ.

وَمِنْ كُنَّا نَشَارِبُهُ وَمِنْ كُنَّا نَوَازِلُهُ

وَمِنْ كُنَّا لَهُ الْفَا قَلْبِيلاً مَا نَزَايِلُهُ

وَمِنْ كُنَّا بِالْأَمْسِ أَحْيَانَا نَوَاصِلُهُ

فَحُلْ مَحَلَّهُ مِنْ حُلْهَا صِرْمَتِ حَبَاتِلُهُ

أَلَا إِنَّ الْمُنِيَّةَ مَنَهْلُ وَالْخَلْقُ نَاهِلُهُ

سەردانی گۆرستان و سوده کانی

برا وخوشکی ئازیزم : ئەو هتا پیغمبەری خوا ﷺ سەبارەت بە سەردانی مردوان لە گۆرەکانیاندا ، و پەند وەرگرتن لە حال و ئەحوالێان فەرموویەتی : " زوروا القبور فإنها تذكرو الموت " (رواه مسلم) ، واتە : سەردانی گۆرستان بکە چونکە مردنتان بێردەخاتەو .

و فەرموویەتی : " نهيتم عن زيارة القبور فزروها " (رواه مسلم) ، واتە : نەهییتم ئی کردن لە سەردانی گۆرستان ، بەلام لەمەودوا سەردانی بکەن .

و لە پێواوەتی (أبو داود) دا هاتوو : " فإن في زيارتها تذكرة " ، واتە : چونکە لە سەردانییدا بیرخستنهو هەیه (صححه العلامة الألباني في صحيح سنن أبي داود ، برقم : ۳۲۳۵) .

و لە پێواوەتی (أحمد) دا هاتوو : " فزوروها فإن في زيارتها عظة و عبرة " ، واتە : سەردانی بکەن چونکە لە سەردانییدا پەند و ئامۆژگاری وەردهگرن .

و پیغمبەری خوا ﷺ : ئەگەر پرۆشتایەتە سەر گۆرستان ئەیفەرموو : " السلام عليكم أهل الديار ، من المؤمنين والمسلمين ، أنتم السابقون وإن شاء الله بكم لاحقون ، أنتم لنا فرط ، ونحن لكم تبع ، أسأل الله لنا ولكم العافية " (مسلم) ، واتە : سەلامی خوا ی گەورەتان لە سەر بێ ئەو ئەهلی گۆرستان ، لە ئیمانداران و موسلمانان ، ئیوه پێشکەوتوون ، وەئیمەش . إن شاء الله . پێتان دەگەین ، ئیوه

بو ئیمه پیشین و ، ئیمهش به دواى ئیوهدا دین ، داوامان وایه له خواى
گهوره بۆتان که سهلامهت و پاریزراو بن .

وه سهردانى گۆرستان سویدیكى زۆرى ههیه لهوانه :

١ - یادخستنهوهى مردن و پوژى دواى .

٢ - کورتى ئاواتهکان .

٣ - وازهینان و زوهد کردن له دنیا .

٤ - دل نهرمى .

٥ - فرمیسك پڑان (واته : گریان) .

٦ - نههیشتنى بى ئاگابوون .

٧ - له خواترسان له دلى ئینساندا دروست دهکات .

٨ - ههول و تیکۆشانىكى زۆرت پى دهادات له عیبادهدا .

(محمد) ی کوپی (واسع) به پیاویکی ووت : ((ما أعجب إلى متلك ! فقال :
وما يعجبك من منري ، وهو عند القبور ؟ قال : وما عليك ، يكفون الأذى ويذكرون
الآخرة !!)) ، واته : مالهكهتم زۆر پى باشه ؟ ئهویش ووتى : چ وای لیکردووی که
ئهوهنده مالهکهمت بهدل بیته له کاتیکهدا لهلای گۆرستانهکهدايه ، ووتى : چ
زیانیکیان ههیه بۆت ؟ دهستیان ههنگرتوه له ئازاردانت ودواپوژیشته بیردهخهنهوه .

ئەو ھۆکارانە ی که سزای ناو گۆر تووش دەکەن

برا و خوشکی موسلمان و سەرکەوتووم : پێشەوا (ابن القیم) . پەحمەتی خوای ئی بیّت . ئەو ھەمان بۆ باس دەکات کە ئەھلی گۆرستان سزا دەدرێن لەسەر نەفامیّتیان بەرامبەر بە خوای گەوروە ، و گوی نەدان و پشت گوی خستنی فرمانەکانی ، و لە سەر کردن و ئەنجامدانی تاوانەکان ... بەپراستی سزای گۆر و سزای دواپۆژ شوینەوار و ھۆی توپەربوونی خوای پەرورەدگار لە بەندەکە ی ، سزای ناوگۆر لەسەر تاوانەکانی دل ، و چاو ، و گوی ، و دەم ، و زبان ، و . سک ، و عەرەت ، و دەست ، و قاچ ، و گیان و لاشە ی مروّقە ھەمووی ، و ھەر کەسیک خوای گەورە توپە بکات لەم دونیایەدا ، پاشان تۆبەش نەکات و نەگەریتەو ، و لەسەر ئەو دەش بمریت ، ئەو سزای بەرزەخی بۆ ھەیە و زیاد و کەمیشی بە گویرە ی ئەو توپە بوونە دەبیّت ، و بەلێنیش بە سزادانی ناو گۆر ھاتو لەسەر زۆریک لە تاوان و سەرپێچییەکان لەوانە :

١ - غەیبەت کردن و قسە ھینان و بردن .

٢ - خو پاک نەکردنەو ، واتە : لەکاتی تارات گرتندا لە سەرئاوکردندا .

٣ - نوێژکردن بەبێ دەست نوێژەو .

٤ - درۆکردن .

٥ - نوێژ نەکردن و قورس بوون لە نوێژدا .

٦ - زهکات نه دان .

٧ - داوین پیسی .

٨ - دزی کردن له غه نیمه دا .

٩ - خیانهت و ناپاکی کردن .

١٠ - ههول دان بو ئه وهی ئاشووب و فیتنه بخیته نیوان موسلمانانه وه .

١١ - پیبا خواردن .

١٢ - سه ر نه خستنی سته م لیکراو .

١٣ - ئارهق و مهی خواردنه وه .

١٤ - جل و بهرگی شوړ کردن . بو پیاوان . به مه بهستی خو به زل زانین بیت یان جگه له وه .

١٥ - پیاو کوشتن .

١٦ - جنیو دان به صه حابه .

١٧ - مردنیک که له سه ر جگه له سونهت بیټ . واته : بیدعه چی بیت . .

وه دواى ئه وهی که ئه و جوړه زۆرهمان له حهرامه کان بو باس دهکات .
 په حمه تی خواى لی بیټ . ئه وان ه ی که مردوانی پی سزا ده دریټ له
 گوړه کانیا ندا ده فرموئ : ((خوا په ناماندات ، زۆربه ی خه لکی وان ، و زۆربه ی

ئه هلی گۆرستانیش سزا ددرین ، و سهر فراز و سهر که وتو تیا یاندا زۆر که مه ،
ئه وهی که دیارو ئاشکرایه له گۆرستاندا خۆله ، به لام ئه وهی که نادیاره سزا و
په شیمان بوونه وهیه ، پوالت و ئه وهی که دیاره خۆل و به بهرد نه خشیندراوه
و رازیندراوه ته وه ، وه له ناوه وه شیدا ناره حه تییه ده کولینریت به ئازار و
ناره حه تی ، ههروه کو ئه وهی له قابله مه دایه ده کولینریت ، شایسته ی ئه وه شن
و هیچیش نامینئ و په ردهش ددری له نیوان ئه وو ئاوات و ئامانجه کانی .

سویند بیت به خوا گۆره کان ئامۆژگاری ئامۆژگاریکاران دهکات ، وه به
وته چهند قسه یه کیان پی ده لیت و بانگیان لی دهکات و ده لیت : ئه ی
خزمهت کار و به خێو کاری دنیا مال و خانویه کتان چاک کرد که تیا ده چیت و
نامینیی ، و مالیکیشتان و یران و تیک دا که زۆر زوو بو ی ده پۆن و
ده گویز زینه وه ، ئایا ده زانن که دنیا مالی وه فاداری و چاکه کارییه ، وه
شوینی به جی هیلانی کرداره کانه ، و جیگه ی ناشتن و چاندنه ، و شوینی
پهند و هرگرتنه ، جا گۆره کانتان باخیکه له باخه کانی به هه شت یان چالیکه له
چاله کانی دۆزه خ)) ...

شاعیر له باره یه وه ده لیت :

ما للمقابر لا تحیب إذا دعا هن الکئیب

حفر مسقفة علیهن الجنادل والکئیب

فیهن ولدان وأطفال وشبان وشیب

کم من حبيب لم تکن	نفسی بفرقتہ تطیب
غادرتہ فی بعضہن	مجنڈلاً وهو الحبيب
وسلوت عنہ وانما	عهدي برؤیتہ قریب

جا پەند و عیبرەت وەرگرن ئە ی خاوەنی هزر و ژیریەکان

براو و خوشکانی بەرپۆرم :

کە چەندەھا کەس بوون زۆلم و ستمیان کرد !! بئ ئەوێ ئەهه و کەس و کاری هاوسیستی پەچاوی بکات ، وە لەکاتیکیدا کە هەر سوپ بوو لە سەر ئەوانە ی ، مردن یەخە ی پئ گرت و دوگمە ی بە پۆشاکە ی نەهیشت !!! جا پەند و عیبرەت وەرگرن ئە ی خاوەن هزر و ژیریەکان .

کە مرد و پۆشت بەلام هیچ شتیکی نەبوو بە هاوپی جگە لە کفنه کە نەبیّت ، پۆشت بۆ مائی پزان و نەمان و بۆگەن بوون ، ئەگەر بییینی چ نارهتیهکی بەسەردا هاتووه ، و چۆن ئەو پوومەتە جوانە ی ناشرین بووه ، پرسیاریش مەکە بۆچی وای ئی هات ، جا پەند و عیبرەت وەرگرن ئە ی خاوەن هزر و ژیریەکان .

کە کوانی کۆر و کۆمەلی ؟! کوانی ئەو گوزەران و ژیانە پاک و پوختەییە
؟! کوانی ئەو تام و چیژەکی کە ئیستا نەماوون ؟ چەند ، و چەندەها چاو پوشت
و نەما و هەموو شوێنەوارەکان نەمان و شارانەو !!! جا پەند و عیبرەت وەرگرن
ئەو خاوەن هرز و ژیرەکان .

کە هەموو ھۆکارەکانی لی بێرا ، ھاوپی و ھاودەمەکانی وازیان لیھینا ،
خۆل بۆ بە پاخەر فەرشی ، لەوانەشە دەرگایەکی لە ناو گۆرەو بۆ کرابێتەو لە
دۆزەخەو !! جا پەند و عیبرەت وەرگرن ئەو خاوەن هرز و ژیرەکان .

کە بێگومان پەشیمان بوویەو ، وە دەگری بۆ تاوان ھەلەکانی ، ئاواتە خوازە
ئەو چیژ و خوشیانە قەد نەبینایە ، گەشتە ئەو راستیە کە ئەوێ کە بنیادی کرد
پووخا و کاول بوو !! جا پەند و عیبرەت وەرگرن ئەو خاوەن هرز و ژیرەکان .

ئەو ھۆکارانە کە رزگارکەرن لە سزای گۆر

ئیمامی (ابن القيم) . پەحمەتی خۆی لی بیئت . بۆمان باس دەکات کە
ھۆکاری سەرفرازی و رزگاری لە سزای گۆر ، ئەوێ کە مەرۆف دوور بکەوێتەو
لەو ھۆکارانە کە سزای گۆری توش دەکەن ، کە ئەوێش هەموو تاوان
و سەرپیچیەکانن .

وە باسی ئەوێشمان بۆ دەکات کە بەسودترینی ئەو ھۆکارانە ، ئەوێ کە
مەرۆف هەموو پۆژیک موحاسبەیی نەفسی خۆی بکات لەسەر ئەوانە کە

خه ساری کردوونه ، و بردویه تیوه له و پوژیدا ، پاشان تهوبه و په شیمان بوونه وهی زوو به زوو تازه بکاته وه له نیوان خوئی و په روهردگاریدا ، وه له سهر ئه و تهوبه و په شیمان بوونه وهیهی بخوئیت ، چونکه ئه گهر بیئت و بمیریت له وشه وهدا ئه و له سهر تهوبه و په شیمان بوونه وه مردوه ، وه ئه گهریش ههستیته وه ئه و ههستا وه به پروو به پروو بوونه وهی کردارچاک کردن ، له و کاته شدا دل خوش ده بیئت به دواکه وتنی ئه جه له کهی ، بو ئه وهی پروو له خوای په روهردگاری بکات ، بشگات به وهی که له پوژانی پیشتری له دهستی پویشتون و له دهستی داوون ، وه ههولی ئه وش بدات نه نویت ئیلا به دهستی به دهست نویره وه نه بیئت ، و له سهر زیگری خوای پایه به رز نه بیئت ، له گه له به کارهینانی ئه و زیگر و سونه تانهی که له پیغه مبهری خواوه ﷺ پیمان گهشتوون له کاتی نوشتندا ، بو ئه وهی خه و به ته وای دهیگریئت ، جا ههر که سیك خوای گه وره خیر و چاکه ی بو بوئیت ئه و به رده وام سه رکه و تووی دهکات بو ئه مه .

پاشان . پوحمه تی خوای ئی بیئت . باسی ئه و تاعات و عیبادتانه مان بو دهکات که هاتوون و پرزگارکار و سه رفرزکارن له سزای گوپ نه ویش ئه مانه ن :

- ۱ - پاسه وانی له پیئاوی خوادا .
- ۲ - شه هید بوون له پیئاوی خوادا .
- ۳ - خوئنده وهی سوپه تی (الملك) .
- ۴ - مردن به سک ئیشه .
- ۵ - مردن له پوژی ههینی دا .

پیویسته له سهر هه موو موسلمانیک په نابگریت به خوای بلند و بالا دهست له سزای ناو گۆر ، خوشی بو ئاماده باش بکات به کرداری چاکه پیش نه وه بچینه ناویه وه ، چونکه به راستی ئیشی بو ئاسانه مادام هیشتا له دونیا یه .

چونکه نه گهر خرایه گۆر ئاواته خوازه که پوخسه تی بدن که ته نها چاکه یه بکات ، یان پوخسه تی بدن دوو پکات نویژ بکات ، یان بلّی : (لا إله إلا الله محمد رسول الله) نه گهر یه جاریش بووه ، یان پوخسه تی بدن که ته نها یه جاریش بووه بلّیت : (سبحان الله) ، به لام هیچ کاتی که پوخسه تی پی نادریت ، بویه ههر له سهر نه وه حه سرهت و په شیمان بونه وه یه ده مینیتته وه ، وه سه رسامیش ده بیّت له و زیندووانه ی که چون کات و پوژگاره کانیا ن ده فه وتینن ، و به فیرووی ده بدن له بی ئاگایی و دهست به تالی !!؟

قد کان عمرک میلا فاصبح المیل شیرا

وأصبح الشر عقدا فاحفر لنفسک قبرا

داوامان وایه له خوای په روه ردگار که سه رکه وتومان کات بو خو ئاماده کردنمان بو پوژژی دوا ی ، وه له و که سانه شمان نه کات که په شیمانن ، وه قه بره کانیشمان له پاش بران و جیا بونه وه مان له دونیا بو بکات به باشتین مه نزلگا ، ههر نه وه یاریده ری نه و شتانه و به تواناشه له سه ری ، وه ههر نه ویشه به سمان و باشتین وه کیلیشه .

وصلی الله علی محمد وعلی آله وصحبه أجمعین